

Boom de música a les

No tot han de ser males notícies, en l'àmbit cultural. L'aparició d'editorials especialitzades en llibres de música i la proliferació de títols inèdits entre segells generalistes demostra que encara hi ha un bri d'esperança per a melòmans lectors o lectors melòmans

PER DAVID BROC

Si hi ha una disciplina artística especialment maltractada a l'estat espanyol des del punt de vista editorial és la música.

Fins fa relativament poc, el mapa de traduccions de títols indispensables de l'àmbit literari i periodístic musical, sobretot anglès i nord-americà, era un solar. La producció pròpia tampoc era per tirar coets, per què negar-ho. Predomini de la biografia comercial i absències flagrants d'assajos, històries orals, dietaris i textos de crítica dibuixaven un panorama gens engrescador que obligava a buscar a fora el que no podies trobar aquí, i a tenir un domini mitjà-alt d'anglès. Les principals editorials generalistes mai hi han apostat, segurament per la minsa projecció comercial de segons quines matèries, però potser també pel desinterès d'un sector cultural farcit de forats negres. Tot i així, sembla que el circuit independent, tot i les seves limitacions de pressupost i d'exposició, comença a despertar-se i a saldar alguns comptes pendents que qualsevol país amb un bagatge cultural amb cara i ulls no podia seguir arrossegant.

Ara mateix hi ha moltes editorials que incorporen la música com un dels eixos temàtics del seu catàleg, fins i tot que la normalitzen i li donen la importància que mereix. L'editorial Contra, per exemple, ja pot presumir d'un bon gruix de referències importants del gènere, algunes de les quals són de creació pròpia i molt identificable –les històries orals comencen a ser un dels seus puntals–, que combina amb títols dedicats a l'esport i incursions puntuals en la novel·la i el relat. Es Pop també ha trobat una línia de publicacions que barreja ficció, cultura pop i música, especialment centrada en el rock i el *metal*. Alpha Decay està fent una tasca digna d'elogi recuperant clàssics relacionats amb la música electrònica i la cultura de clubs. I altres referents com Malpaso, Reservoir Books o l'argentina Caja Negra també han contribuït a la difusió de títols indispensables d'autors fonamentals de la crítica i el pensament com Simon Reynolds, Mark Fisher, Kodwo Eshun o Jeff Chang, entre d'altres.

Però l'aparició, fa tan sols uns mesos, de Libros del Kultrum i la tasca ingent que 66 rpm Edicions està portant a terme des fa set anys deixen ben clar que hi ha esperança. Totes dues editorials estan especialitzades en música i fan un pas més

en la consolidació d'un gènere que hauria d'augmentar el protagonisme a les prestatgeries de les principals llibreries estatals. Libros del Kultrum és el projecte personal de Julián Viñuales, editor amb molta experiència en el sector –va treballar a Global Rhythm i a Malpaso– que ara només aspira a embriagar-se “de les vivències dels músics” que més li han interessat deixant de banda altres consideracions “més prosaiques i empresarials”.

L'editorial ha començat amb força: un recull de textos emblemàtics del periodista musical Lester Bangs, les memòries de Nina Simone i una autobiografia molt personal de Donald Fagen.

Un trident excepcional, tres absències fins ara inexplicables i imperdonables, sortosament recuperades, que ajuden a donar una mica més de cos i color als catàlegs locals. “El buit bibliogràfic és encara inabastable”, afirma Viñuales. Segons ell, això es deu “a la manca d'interès generalitzada entre els mateixos editors”. “Malauradament –continua–, la música sempre ha sigut la disciplina artística més menystinguda i que pocs companys han volgut explorar si hi podia haver un camí a seguir... El sector es mou per pur oportunisme i no hi acaba de creure del tot. Potser és millor que continuï així, però...”

Alfred Crespo, responsable de 66 rpm Edicions juntament amb May González, creu que “hi havia un buit important”. “Amb tot, hem passat d'un extrem a l'altre –afegeix–, i ara estem a prop de la saturació d'un mercat que no és tan ampli ni receptiu com sembla”. El rock és l'epicentre sonor d'aquesta editorial barcelonina que combina la traducció de referents fonamentals del gènere amb la creació de llibres propis, des de novel·les fins a contes infantils. Però sempre amb la música com a fil conductor. “L'editorial es va crear, bàsicament, per publicar la biografia *Burning. Madrid*, que jo

“Malauradament, la música sempre ha sigut la disciplina artística més menystinguda”

s llibreries

mateix estava escrivint”, comenta Crespo. “Tenia molt clar que ningú hi apostaria en condicions, o en tot cas en les condicions que m’havia imaginat, així que tocava buscar un pla B”.

En tots dos casos predomina la sensació d’aventura romàntica i a contracorrent. Per a Viñuales, les dificultats enguany potser encara són més variades. “M’atreviria a dir que hi ha, fins i tot, més raons objectives que mai per no encetar un projecte així”, diu. Crespo assegura que juguen “a la lliga dels franctiradors”. “Desconec els problemes dels grans segells, que de ben segur

tenen -afegeix-, però coneixem bé els nostres: no podem recolzar-nos en grans campanyes publicitàries, pressionar els llibreters per obtenir més visibilitat amb les nostres novetats ni comptar amb una distribució a mida”. Hi ha més factors de risc, com assenyala el responsable de Libros del

“El nostre lector busca en els llibres el consol que va perdre amb la desaparició dels vinils”

Kultrum: “La pèrdua de lectors, altres fonts d’esbarjo i la progressiva desaparició d’aficionats a estils que no són ben acollits pels serveis de *streaming*”. I afegeix: “Tinc la sensació que els lectors joves no volen aprofundir en el coneixement de l’obra musical ni entendre en quin context i amb quins corrents de pensament van anar sorgint les propostes artístiques de cada època i tradició”.

¿És viable, aquest model, o és una causa perduda? ¿Hi ha un públic prou sòlid per mantenir una certa estabilitat en projectes d’aquestes característiques o falten una o dues generacions perquè es perdi definitivament el comprador potencial? Ningú ho sap. Però de ben segur que l’única manera d’intentar-ho és seguint els impulsos personals. La dicotomia gust subjectiu / viabilitat comercial sembla decantar-se per la primera opció en el cas de 66 rpm Edicions. “Sense voler semblar uns suïcides o uns romàntics eixelebrats, el gust personal s’ha imposat sempre”, afirma Crespo. “Només així s’explica que haguem apostat per llançar llibres sobre Nikki Sudden, el punk rock australià, Kate Bush o la importància de la literatura en el rock’n’roll underground. Ens encanta que els nostres llibres es venguin, esclar, però la nostra estructura reduïda ens permet funcionar al nostre aire”. Des de Libros del Kultrum, en canvi, la visió és més inconcreta i imprevisible, potser perquè el seu recorregut tot just acaba de començar. “És impossible saber-ho”, confessa Viñuales.

“En aquest nou projecte, el llibre que més desitjava publicar -i el que, a priori, semblava més minoritari- és el que ens està donant més alegries. No hi ha consideracions apriorístiques d’aquesta naturalesa, en un nínxol de mercat com aquest. No t’ho pots permetre i al final és tant o més imprevisible que la ficció”.

La resposta és el lector

La resposta, com sempre, la tindrà el públic. En aquest cas el lector, el perfil del qual encara està per definir i dibuixar, tot i que les seves característiques es poden intuir amb certa facilitat tenint en compte d’on venim.

“El nostre lector pertany a una generació en perill imminent d’extinció -diu Viñuales-. És un melòman, *voyeur*, mitòman, audiòfil, lector d’història, de memòries... que busca en els llibres el consol que va perdre amb la desaparició dels vinils... Però potser el que dic no és més que una apreciació molt personal i autoreferencial. Em sembla que ja dono per impossible saber del cert quin és el meu perfil de lector i tampoc m’obsessiona trobar el grial i aconseguir la fidelitat a un segell”. ♦

CANETROCK 019

6 de JULIOL / CANET de MAR

La Pegatina * Doctor Prats

Els Catarres * Zoo

La Casa Azul * Els Pets * Ju

Buhos * Itaca Band

Oques Grasses * Elèctrica Dharma

Xavi Sarrià i el Cor de la Fera * SUU

Roba Estesa * Miquel del Roig

VEUREM SORTIR EL SOL!

Venda d'entrades:

www.canetrock.cat

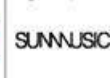
f t i @canetrock_ #canetrock

Migjans Oficials:

Organitzat per:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

